

Psalmus

Alia līra
† facere.
† de⁹ me⁹ es tu

extrema maris: id est ut spe habitem in fine seculi. Eteni illuc man⁹ tua deducet me: et pducet me dexterat tua. Exime me de inimicis meis: qm̄ ad te cōfugi oſie. Boce me tot faciā voluntate tuā: qr tu es de⁹ meus. O confessio: o pscriptio: qm̄ tu es inq̄ de⁹ me⁹. Ad aliu currā refici: si ab alio fact⁹ sum: tu es totū mesi: qr tu es de⁹ me⁹. Patrē querā ppter hereditatē: Tu es de⁹ me⁹: nō soluz dator hereditatis: s ipa hereditas. Bis ppter hereditatis mee. Bsim q̄rā ppter redēptionē: Tu es de⁹ me⁹. Attronū querā ppter liberationē: Tu es de⁹ me⁹. Postremo creat⁹ recreari cupio: tu es de⁹ meus qui creator meus: qui creasti me per verbū tuū: t recreasti me p verbū. Sz creaſti me p verbū dei manentē apud te: recreasti p verbū carnē factū ppter nos. Boce ḡ me vt faciā voluntate tuā: qr tu es de⁹ me⁹. Sinō me docueris: faciā voluntatē meā: t deseret me deus me⁹. Boce me vt faciā voluntatē tuā: qm̄ tu es deus me⁹: Boce me. Hō em̄ tu es deus me⁹: et ego ero magister meus. Vide te quēadmodū gratia cōmendet hoc tenete: hoc imbibite: hoc vobis de corde nullus excutiat: ne habeatis zelū dei sed non sū scientiā: ne ignorātes dei iusticiā: et vestrā volētes pſtituere legē: iusticie dei nō itis subiecti. Uerba certe apli agnoscitis. Bicte ḡ ista: Boce me vt faciā voluntaten tuā: qr tu es deus me⁹. Spūs tuus bonus: Hō meus mal⁹. Spiritus tuus bon⁹. Deducet me in terram rectam. Quia spūs meus mal⁹ deducet me in terri quersam. Et quid ego merui: Que mea opa bona sine tuo adiutorio cōputantur: viumpetrare dign⁹ essem deduci a spū tuo i terā rectā. Que opa mea: vel q̄ merita mea. Propter nomē tuū dñe viuificabis me. Attendite ḡ quātū potestis gratie cōmendationē qua gratis salvi facti estis. Propter nomen tuū dñe viuificabis me: Hō nobis dñe nō nobis: sed nomi tuo da gloriā. Propter nomē tuū dñe viuifica h̄is me⁹: in iusticia: nō in mea. Hō qr ego merui: sed qr tu miseren⁹. H̄ si meū ostenderē meritū: nihil abs te mererei. L̄ si suppli cum. Auiliisti merita mea: inservisti dñia tua: Prop̄ nomē tuū dñe viuificabis me. In tua iusticia. Educes de tribulatiōe animā meā: et in tua misericordia t ad iterū deduces iūicos meos. Et pdes oes tribulatē animā meā: qm̄ ego serp⁹ tū sum.

Alia līra
† equitate tua.

Alia līra.
† disperdes.
† qui tribulat.

CXLI.

Explicit Tractatus de ps. CXLI.

Incipit Tractatus de ps. CXLII.

D Salmo huius titulus brevis est numero verborū: sed graue ponde re mysteriorū. Ipsi David ad Holiam. Prelū hoc factū tēpore patrum nostrop̄: de scripturis sanctis: recolit meci caritas vestra. Lū em̄ aduersus populū dei alienigene dimicarent: puocauit vn⁹ vnū: Holias David: in quo certamie volūtas dei p cuiusq̄ ptis victoria pbaret. Sz qd de victoria satagim⁹: quādo puocantē p uocatq̄ cernamus. Prouocauit impie tas pietatez: puocauit subbia humilitatē: postremo puocauit diabol⁹ christū. Quid miramini diabolū victū: Ille erat grandis statura corporis: iste aut̄ statura parvus: fide magn⁹. Accepit arma bellica sanctus Da uid: vt aduersus Holiam pcederet: Hec ar ma p etatē t paruā: vt dixim⁹: statura corporis portare nō valuit. Abiecit onerātia: nō adiuuātia: accepit qnq̄ lapides de flumine: t posuit i vase pastorali. His armis corporaliter: nomine autē dei spūaliter: processit t vicit. Hoc qdē ille David: Sz my steria pscrutemur. Proposueram⁹ em̄ titulum istū breuē numero verborū: sed graue pondere mysteriorū. Ceniat in mentē apostolica illa sentētia: Dia hec i figura cōtin gebant illis: ne unpudētes videamur querere aliqd abscōdituz rbi possit dici totum sine mysteriū pfunditate simpliciter dictū. Habem⁹ ḡ auctoritatē facientē vos inten tos ad qrendū: vigiles ad iuestigandū: de uotos ad audiendū: fideles ad credendū: impigros ad faciendū. In David christ⁹: sic soletis intelligere erudit i schola eius: christus caput et corp⁹. Non ḡ sic audit⁹ aliquid ex persona christi: quasi ad vos non ptingeat qui estis membra christi. Hoc tanq̄ in fundamēto positō videte que sequātur. Hostis multis sacramētis visibilibus t corporalibus oneratū esse populū primū circūcisione negocioso illo quodā sacerdotio: t templo figuris pleno: multiplicib⁹ holocaustorū sacrificiorūq̄ generibus. Hec David noster tanq̄ arma pmentia non ad iuuantia posuit. Si enim data esset lex que posset viuificare: vere ex lege esset iusticia. Et qd ergo lex: Sequit: Sed conclusit in quī scripture omnia sub peccato: vt promissio ex fide Iesu christi daretur credenti bi s. Beniq̄ iste david sc̄ christus caput t corpus tempore reuelationis novi testa

Psalmus

menti: tpe insinuāde et cōmendande gratie dei quid fecit: Arma posuit: qnqz lapides tulit: arma vt dixim⁹: onerātia posuit. Ergo sacramēta legis: sacramēta illa legis: q nō sunt imposta gentib⁹: posuit: q nō obserua mus. M̄emoristi em̄ quāta in veteri lege legam⁹: et nō obseruem⁹. Sed tñ ad aliquā significatiōz pmissa et posita eē intelligam⁹: nō vt abiçiam⁹ legē dei: sed vt sacramēta pmissēta implēta pmissiōe nō celebrem⁹. Qd̄ em̄ pmittebant venit. H̄ra enim noui testamēti in lege velabat: in euāgelio reuelabat. Ḡelū remouim⁹ qd̄ velabat agnouimus. Agnouim⁹ aſit in gratia dñi nři Iesu christi capit⁹: et saluatoris nostri qui p nobis crucifixus est: quo crucifixo etiā velum templi consciſum est. Beniqz armia ille posuit tanqz onera sacramentoꝝ veteris legis et ipam legē accepit. Quinqz em̄ lapides: qnqz libros Moysi significant. Tulit ergo illos quiqz lapides de flumie. Hostis qd̄ sit fluiuſ. Labit em̄ mortale ſeculū et pterfluſit qcqd̄ venit in mūdū. Erāt ḡ in flumie tanqz in plo: illi primo lapides illic erant iutiles: vacabant: nihil pderant: transibāt sic fluiuſ. Quid fecit Dauid: vt lex ipsa utilis eſſet. Accepit gratiā. Lexeni ſine gratia impleri nō p̄t. Plenitudo enī legis ē caritas. Etsi ē iſta caritas. Vide ſi n̄ ex grā. Caritas inq̄t dei diffusa eſt in cordib⁹ nostris p spiritū sanctū qui dat⁹ eſt nob̄. Quia ergo gratia fecit impleri legez: significatur aut̄ gratia lacte. Hoc enim eſt in carne gratitum: vbi mater nō querit accipe: ſed ſtagit dare. Hoc mater gratis dat: et contriſtatur ſi deſit qui accipiat. Quod ḡ ostendit Dauid legē ſine gratia opari nō poſſe: niſi cū illos lapides qnqz qb⁹ ſignificabat lex: in libris qnqz ſuungere volens gratie: poſuit in vase paſtorali quo lac mulgere conſueverat. His armatus: gratia vtiqz armatus: et ideo pſumens nō de ſe: ſi de dño ſuo pcessit aduersus Goliam ſupbū: ſe iactante: de ſe pſumentē. Tulit vnuꝝ lapidem: iectit: inimicū in fronte pcuſſit: cecidit ex eo loco corporis: vbi ſignum christi nō habuit. Hoc quoqz licet attēdas: quiqz lapides poſuit: vnuꝝ misit: libri lecti ſunt: ſed vnitas vicit. Plenitudo enī legis vt pauloan̄ cōmemorauim⁹ caritas: Et ap̄l̄ ait: Suffertētes iūcem in dilectiōe: ſtudentes ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo pacis. Beinde illo pcuſſo atqz delecto: gladiū eius abstulit: et inde caput illi abſcidit. Et hoc fecit noſter dauid:

CXLIII.

deiecit diabolū de ſuis. Qñ aūt credūt magi ei⁹ quos ille in manu habebat: de qui bus ceteras aias trucidabat: cōvertūt linguas ſuas cōtra diabolū: et ſic Golie de gladio ſuo caput incidunt. M̄ysteriū tituli p temporis breuitate tractauim⁹: videamus quid habeat ip̄e psalm⁹.

Expositio psalmi.

BEneditus dñs deus meus q̄ docet man⁹ meas ad preliū: et digitos meos ad bellū. Vox nřa eſt ſi corpus christi nos ſumus. B̄dicam⁹ dñm noſtrū q̄ docet manus nřas ad plū: et digitos nřos ad bellū. Repetitio ſentētie videt. Qd̄ ē man⁹ noſtras in preliū: hoc ē digitos noſtrōs ad bellū. An aliquid inter man⁹ et digitos: Bigitis vtiqz opaq̄ et man⁹. Hō itaq̄ absurdē accipimus digitos p manibus poſitos. Clerūtame in digitis agnoscimus diuſionem opationis: et tamē radice vniſatis. Vide illā gratiā. Bicit apl̄us: Alij q̄ dem p ſpiritu daf ſermo ſapienſie: alijs ſermo ſcietie fm eundē ſpiritu: alijs fides i eodem ſpiritu: alijs donatio curationū in uno ſpiritu: alijs genera linguaruz: alijs pphetia: alijs diuſicatio ſpiritu. Omnia hec opaq̄ vñ⁹ atqz idē ſpūs: Radix eſt vnitatis: diuſdens propria vnicuqz put vult: alijs illud: alijs hoc. His ḡ digitis pugnat corp⁹ chriſti pcedens in bellū: pcedens in plū. Iaz pliorū et belloꝝ genera cōmemorare fortalſe longū eſt: et gerere facil⁹ eſt q̄ explicare. Habemus vñū bellū qd̄ cōmemorat ap̄l̄s: Hō eſt vobis colluctatio aduersus carnez et ſanguinē: id eſt aduersus homines: a qui bus videmini pati moleſtias: nō aduersus ip̄os pugnātes: ſi aduersus pncipes et poſteſates et rectores mūdi. Et ne intelligeres mūdi celi et fre: oñdit qd̄ diceret: tenebraꝝ harū mūdi ſc̄z nō qui p ip̄m factus eſt: qr et mūdus p eū fact⁹ ē: ſed mūdi qui eū nō cognouit: qr et mūdus eū nō cognouit. He te nebre nō ſunt natura: ſed volūtate. Anima enī p ſemetiāz nō lucet: qr hūlif ac veraſit̄ cātāt: Tu illumina lucernā meaz dñe de⁹ me⁹ illumina tenebras meaz: Et apud te inq̄t ſons vite: in lumie tuo videbim⁹ luſmē. Hō in lumie nřo: ſi in lumie tuo. Nā et oculi nři lumia vocant: et tñ lux extrinſec⁹ ſi deſit etiā ſani et patētes i tenebris remanebūt. Ergo bellū gerim⁹ aduersus rectores tenebraꝝ: rectores ſc̄z iſideliū diabolū et āgelos ei⁹: rectores gladij ei⁹: de q̄ pugnat

Psalms

diabolus aduersus fideles. Sed quō Solie pistrato tollit gladiū: ut ipi Solie caput de gladio suo amputet: ita cū credūt ipi fideles dī eis. Fuitis em̄ aliqui tenebre: nūc aut lux i dño. Pugnatis de manu Solie: iā in manu christi tollite caput Solie. Hoc em̄ vnu plūm: alterū aut vnicuiq; i seipso. Qd̄ gen̄ hoc belli ex aplica ep̄la legebat. Caro cōcupiscit aduersus sp̄m: et sp̄us aduersus carnē: vt nō ea q̄ vultis faciat. Et h̄ graue bellū: et qd̄ ē molestū internū: In q̄ bello si su q̄s victor: illos q̄s nō videt inimicos p̄tinuo supabit. H̄.n. tēptat diabolū v̄l angeli ei: nisi qd̄ i te carnali dñat. Nā quō vincim̄ illos hostes q̄s nō videm̄: nisi q̄ carnales interiores mot̄ n̄ros sentim̄. His p̄fligim̄ et illos p̄cutim̄. In amore pecunie dñat avaricia: S̄ante tibi avaricia diabolū forinsecus lucru cū fraude p̄ponit. Plerūq; n. ad lucy nō puenis: nisi fraudē feceris. P̄ponit ḡ ille forinsecus avaricie tue quā intus nō vicilli: quāz nō domuisti: quā nō tibi subiecisti: p̄ponit tanq; athlete suo agonitheta malū fraudē et lucru: op̄ et p̄mū: fac et tolle. Tu at si calcas avariciā: si tibi interi nō dñat: quā si senties vincis: iā diabolū insidiantē nō sentis. Si ḡ edomuisti avariciā: attēdis altery p̄ponē op̄ et p̄mū. Quid ille p̄posuit: Fraudē et lucry. Quid et iste p̄ponit: Innocētiā et coronā. Fac et tolle: et ille dicit: et iste. Iaz tu p̄liator interior: si non es vīc̄ avaricia: sed victor avaricie: illū attēdis et h̄uc vincis. Biscer- nis em̄ vtrūq; et dicis: b̄ video opus et premū: illic aut escā et laqueū. Neq; em̄ aliqd dīci i te: qd̄ si p̄tineat ad te. Eteni ex peccato diuisus es aduersus te. Trahis p̄cupis- cētie p̄paginē et traducē mortis. Habes qd̄ pugnes i te: habes qd̄ expugnes i te. Et habes quē suoces ut pugnante adiuuette: et vincēte coronet te: q̄ nō existente fecit te. Quō inquis vincā: Ecce ip̄e apls difficilimū plūm p̄ponit: et q̄ laboriosū sit: aut forte insupabile: si nō intelligo ip̄e oñdit. Caro inq̄ p̄cupiscit aduersus sp̄m: et sp̄us aduersus carnē: vt nō ea q̄ vultis faciat. Quō me iubes vincere: cū ille dicat: vt nō ea q̄ vultis faciat. Queris quō: Attende ad gratias vasis pastoralis: lapidē de flumine in exce- ptorio lacū pone. Ecce et ego tibi dico: imo tibi ip̄a veritas dicit: Proorsus nō facis qd̄ vis pugnante carne aduersus spiritū tuum. Si ad istā pugnā de te p̄sumis: admonēd̄ es: ne frustra audiens: Exultate deo adiu-

XLIII.

tori nostro. Si em̄ p̄ te impleres totum: nō eēt necessari adiutor. Rursus si tu ip̄e tua voluntate nihil ageres: nō vocareſ adiutor. Adiutor. n. aliqd agentē adiuuat. Deniq; cū dixisset: Caro cōcupiscit aduersus sp̄m: et sp̄us aduersus carnē: vt nō ea q̄ vultis faciat: et p̄posuisset te ante te: veluti deficiētē te in te: cōtinuo misit ad adiutorē. Qd̄ si spiritu ducimini: nō adhuc estis sub lege. Qui em̄ sub lege est: nō implet legē: sed p̄mit a lege: sicut ille Bauid sub armis erat. Ergo si sp̄u duceris: vide q̄s te adiuuabit: vt ip̄e las qd̄ velis: Adiutor tu: susceptor tuus: sp̄s tua. Qui docet man̄ meas i plūm et digitos meos ad bellū. Manifesta em̄ sc̄ inq̄ opa carnis: q̄ sūt fornicatiōes: inūdi- cie: idoloꝝ seruit: luxuria: veneficia: p̄ten- tiōes: inimicitie: ebrietates: cōmessatiōes: et his simili: q̄ pdico vobis: sic pdixi: qm̄ qui talia agūt regnū dei n̄ possidebūt: nō q̄ aduersus talia configūt: sed q̄ talia agūt. Cū em̄ configis aliud ē opus: cū vincis aliud ē opus: cū pacē et requiē habes aliud ē op̄. H̄ec dū exemplis demōstro: paucis aduer- tite. Suggestit aliqd lucru: delectat: habet fraudē: sed magnū ē lucru: delectat nō cō- sentis. Pugnā vide: adhuc suadet: adhuc insistit: adhuc deliberaſ. Ergo qui pugnat p̄clitaf. Videlic̄ pugnāz: cetera videam̄. Cōtempsit iusticiā ut fraudē faceret: vīc̄ est: cōtempsit lucru: ut iusticie seruiret: vi- cit. In his tribus vīctū doleo: pugnāt me- tuo: vīctori cōgaudeo. Sed etiā ille qui vi- cit: n̄ siquid oīno egit i se: vt prorsus eū pe- cunia nō attēpet: aut nihil i eo excitet de- letatiōis: Quis supabilis: quis cōtempti- bilis: quis nō solū cui nō cōsentiat: sed cū qua nec pugnare dignes: inest tñ aliquā de- lectatiōis titillatio. Ista titillatio: et ille ho- stis: iam nec pugnat: nec regnat: inest tñ et quasi moratur in carne mortali: qd̄ nō erit. Bucet em̄ totū i vīctoriā: sed postea. H̄o autē corp̄ quidē mortuū est ppter pecca- tū: et ideo eidē corpori inest peccatum: et si nō regnat peccatum: sp̄us aut vīta ē ppter iusti- ciā. Si aut qui suscitauit christū a mortuis habitat in vobis: qui suscitauit christum a mortuis: vivificabit et mortalia corpora vīs ppter inhabitantē spiritum eius in vobis. Ibi iam nec qd̄ pugnet erit: nec qd̄ titillet: totum cedet in pace. Non em̄ cōtraria na- tura cōtra aliam pugnat: sed tanq; in do- mo marit̄ et vxor: si aduersus se dissentiāt: molest̄ et p̄iculosus labor: si marit̄ vincat:

Psalms

et vxor dñct: par puersa. Si autem vxor mari-
to domini subiecta: par recta: non tamen ali-
quid ex alia natura: quod ex hoc facta mulier
viro. Caro tua: paupera tua: famula tua: quod
libet deputata: opus est ut subiectas: et si pu-
gnas ut pugna. Hoc enim expedit inse-
rius subiecti superiori: ut et ille qui sibi subiecti
vult quod est inferius se subiectat superiori suo.
Agnosce ordinem: que pacem. Tu deo: tibi ca-
ro. Quid iustus? quod pulchrius. Tu maior:
minor tibi. Serui tu ei quod fecit te: ut tibi ser-
uiat quod factum est propter te. Non enim hunc ordi-
nem nouimus: neque hunc ordinem comedamus:
tibi caro et tu deo: sed tu deo et tibi caro. Si
autem contemnis tu deum: nunquam subiectus tibi
caro. Qui non obtuleras deo: torquis a ser-
uo. Numquid si non per te deo: ut deinde ti-
bi caro: poteris dicere hec vba: Misericordia
dñs de me? quod docet manus meas ad plumbum: et
digitos meos ad bellum. Prelari vis indo-
ctus: dñmaberis vici. Primo ergo te subdas
deo: deinde illo docete te: et adiuuante plie-
nis et dicas: Qui docet manus meas ad plumbum
et digitos meos ad bellum. Et cum pliliaris: qua-
duam pliliaris pilularis: dic quod sequitur in pli-
andi pilulo constitutus. Misericordia mea: Non vincar. Quid est hoc misericor-
dia mea? Prebes mihi misericordiam: et in me
extitisti misericors: an donasti mihi: ut et ipse
sum misericors. Be nulla re sic vincit inimi-
cū: quod cum misericordes sumus. Oino parat
calunias ad iudicium: et non potest falsa obij-
cre: quod non est apud quem. Si enim apud hominem
iudicem nobiscum ageret: posset eum metiendo
fallere: et nos guardare criminib[us] falsis. Quia
vero apud talē iudicem cā nostra cu[m] illo ē: quod falli
non potest: ideo ambit ut ad peccatum seducat:
ut habeat vera quod obiectat. Et ubi forte ali-
quid eius fraudibus succubit humana fragi-
litatis: sequatur in perfidie opus huiusmodi: exer-
ceatur in opibus misericordie et pietatis. Dia de-
lens cum ex vero corde: et plena fiducia dici-
mus illi quod videt: Dimittite nobis sicut et nos
dimittimus. Sic toto corde: dic tota fiducia
dic securus: Dimittite nobis sic et nos di-
mittimus: aut noli dimittere si non dimitti-
mus. Quid et si dixeris: Noli dimittere si non
dimittimus: prorsus non dimittit: si non dimit-
timus. Nec enim ut tu sis impunitus peccator:
erit ille medax: punitus. Tis inquit ut dimittat:
Dimittite. Est aliud opus misericordie:
Tis ut dem: da. Uno loco positum ē in euā-
gelio: Dimittite et dimittetur vobis: date et
dabitur vobis. Aliiquid inquit et contra te

XLIII.

teneo: aliquid et tu contra alterum tenes: dimis-
te et dimitto. Aliqd petis a me: aliqd petis
alter a te: da et do. Et que dimittit: que dare
bonae caritas. Et unde cantas nisi per spiritum
sanctum qui dat ē nobis. Si ergo opera miseri-
cordie noster vincit inimicus: et opera miseri-
cordie hic non possemus: nisi caritate habere-
mus: caritas autem nobis nulla esset: nisi per
spiritum sanctum acciperemus: ille docet manus
nras in plumbum: et digitos nostras ad bellum. Illi re-
cite dicunt: Misericordia mea: a quod habemus
etiam ut misericordes sumus. Iudicium enim sine
misericordia illi quod non fecit misericordiam. Par-
ua putatis opera misericordie: Libet de his aliqd
dicere: Ut edite primo istam sententiam de scena scrip-
tura: de propria quam modo comedamus. Iudi-
cium enim sine misericordia illi quod non fecit misericordias.
Sine misericordia iudicabilis quod misericordia non se-
cit antequam iudicaret. Quid deinde quod sequitur:
Superaltat autem misericordia iudicium. Quid est
fratres: superaltat autem misericordia iudicium: Sup-
ponit misericordia iudicium: in quod inuenit opus
misericordie: et si habuerit aliqd forte in iudicio quod
puniat: tanquam vnde misericordie peccati ignis
extinguit. Superaltat autem misericordia iudicium.
Quid autem cum talibus subuenit: et cum tales libe-
rat: et cum talibus iugescit: In iustitia ē deus? Absit.
Et ibi iustitia ē. Non enim tollit misericordia iusticiam:
nec iusticia misericordias. Vide enim si non iustitia
est: Dimittite et dimitto: da et do. Vide si non
iustitia ē: In quā mēsura mensi fuerint: remeties
ī ea vobis. Ad hunc enim in quā mēsura. Non enim
mensura eiusdem generis est: sed ad hoc eadem
mensura: ignoramus et ignoramus. Est apud te mē-
sura venie dande: inuenies apud me mēsu-
ram venie accipie. Est apud te mēsura tri-
buendi quod habes: inuenies apud me mēsuram
accipiedi quod si habes. Misericordia mea.
Et refugium meum: susceptor meus et
teritor meus. Multū laborat pliator hic:
tenes percupiscēte aduersus spissam carnem: Le-
ne quod tenes: tunc erit plene: quod vis: cum ab-
sorpta fuerit mors in victoria: quoniam resuscitatū
mortale h[ab]et corporis trānsfert in habitudinem ange-
licā: et in celestem subuolat qualitatē. Mortui
inquit in christo resurgent prius: deinde et nos vi-
tētes quod reliquias in aduentu domini si rapiemur
cum illis in nubib[us] obviā christo in aera: et sic
semper cum domino erimus. Ibi absorbebit mors in
victoriā: ibi dicet: Ibi ē mors et tenebro tuas
Ibi ē mors aculeus tuus? Non n. reliquet: nec
in animo: nec in corpe quod rebellet aduersus
amorem dei: plena victoria: plena par. Be-
bac nobis pliantib[us] dī: Venite filii audite me

Alia lata.
liberator.

CXIII.

Psalms

timore domini docebo vos. In plio estis: in cōtentione cōfligitis: et tamē quādāz re- quiē de sideratis. Quis est hō qui vult ri- tam: et diligit videre dies bonos? Quis ē q̄ non dicat: ego? Ibi vita: ibi dies boni: ibi caro nihil cōcupiscit aduersus spiritū: vbi non dicif pugna: sed gaude. Sed qs est q̄ hos dies non velit? Omnis hō certe dicit: ego. Audi qd sequit. Video q̄a laboras: video qr̄ in pugna i piculo diuersaris: au- di qd sequit: Voce manus ad preliū: dig- totis in bellū. Contine lingua tuā a malo: et labia tua ne loquāt dolū. Beclina a malo et fac bonū. Quo em̄ potens facere bonū: nisi declinaueris a malo. Quid qro ut ve- stias: qñ adhuc expoliast. Quid qro ut do- nes: qñ adhuc rapis. Beclina a malo et fac bonū. Qua mercede: Hō sub te ploret pri- mo paup: ut gaudeat de te paup. Beclina a malo et fac bonū. Qua mercede: Hā mō pugnas: quere pacē et sequere eam. Bisce: dic misericordia mea et refugii meū: suscep- tor me⁹: et erutor meus: pector me⁹. Sus- ceptor meus ne cadā: erutor ne peream: p- tector ne feriar. **P**rotector meus et i- ipo sperauit: In his omnib⁹: in toto labo- re meo: in omnib⁹ plijs meis: in omnibus difficultib⁹ meis in ipo spau. Qui s̄b- dit populū meuz sub me. Ecce caput nostrū loquit nobiscū. **D**ñe quid est hō q̄r̄ innotuisti ei? Totum qd est: hoc est: qui innotuisti ei. Quid est hō qm̄ inno- tuisti ei? Aut filius homis qm̄ esti- mas eum: Estimas eu⁹: tanti facis: tanti pendis: ordinas: nosti sub quo ponas: sup̄ quid ponas. Estimatio em̄ est quāti precij sit qd̄q. Quāti estimauit hominē q̄ pro eo vniici sanguinē fudit. Quid est hō qm̄ inno- tuisti ei? Lui quid innotuisti? Quid est fili⁹ homis: qm̄ estimas eū? Quoniam tanti eum pendis: tanti eū estimas: p̄ciosum quiddā esse oſidie. Hō em̄ de⁹ sic estimat hominē: quō hō estimat hoiez: Qn̄ iuenit seruū ve- nale car⁹ emit equū q̄ hoiez. Ille quāti te estimet vide: vt possis dicere: Si de⁹ p no- bis quis cōtra nos? Et quāti te estimauit q̄ filio p̄prio nō pepcit: sed p nobis oib⁹ tra- didit eū? Quō nō: et cū illo oia nobis dona uit? Qui hāc annonā dedit pugnāti: qd ser- uat vincēti. Ego sum inq̄t panis viu⁹ q̄ de celo descendī. Hec ē annona p̄lantū de hor- reis inuenta dñcis: vñ pascunt angeli: q̄a panē angeloz māducauit hō. Post prelia- vo et hāc annonā qd seruat: qd dabit victo-

Alla lsa
et q̄ reputas.

rib⁹: nisi qd i alio psalmo dicit: Unā pet̄h a dño hanc requirā ut inhabite in domo dñi omib⁹ dieb⁹ vite mee: vt p̄templar delecta- tionē dñi: et p̄teat me templū ei⁹? Quid ē hō qm̄ innotuisti ei: aut fili⁹ homis qm̄ esti mas eū? Que? **H**omo vanitati filis factus ē: Et tñ innotuisti et etimas eū. Homo vanitati filis factus est. Lui vani- tati: Lēporib⁹ p̄terlabētib⁹: et p̄terfluētib⁹. Vanitas em̄ ista dicit: in cōpatiōe cuiusdā semp manētis: et nūq̄ deficiētis veritatis. Hāz et ista creatura ē loci sui. Implevit em̄ de⁹ terrā sic scriptū ē: bonis suis. Quid est suis: Sibi cōgruetib⁹. Sed hō oia frenā vo- latīca: trāsitoria: si cōparēt illi veritati: vbi dictū est: Ego sum qui sum: totū hoc quod transit vanitas dicit. Euanescit em̄ p̄spus tanq̄ in aura sum⁹. Et qd dicā amplius q̄ id qd aplus Jacob⁹ dixit: volens bonies sup̄bos ad hūlitatē redigere: Que. n. inq̄t vita via: Clapor ē ad modicū appāress: de- inceps exterminabit. Ergo hō veritati filis fact⁹ ē: peccādo vanitati filis fact⁹ est. Hāz qñ est primū cōditus veritati filis fact⁹ est: sed qr̄ peccauit: qr̄ recipit digna vanitati si milis factus ē. Pro iniquitate em̄ erudisti hominē: dicit i alio psalmo: et tabescere se- cisti sicut aranē animā eius. Inde et hō vanitati filis factus est. Ibi quid ait: Ecce veteres posuisti dies meos. Hic quid ait: Dies eius sicut vmbra p̄tereunt. Attendant sibi homo in dieb⁹ vmbre sue: vt faciat aliqd dignū desiderate luci sue: et si i noctis vmbra est querat diē. Bisce em̄ hō vanitatis cognoscēti homini dies est tribu latōnis: siue aliqua incōmoditate et aliqua molestia noceat nobis: siue aliqua p̄spri- tate mūdus arrideat: totū timendū et gemē dū est: qm̄ temptatio ē vita humana super terrā. Unā dicis: Tota die cōtristatus am- bulabā. Solachis opus habemus: et q̄cqd nobis nūc exhibet deus: cū p̄spere exhibet nō est gaudiū beatoꝝ: sed cōsolatio misero- rū. Itaq̄ agat aliqd inquā hō dignū desi- derata luce i istis dieb⁹ vmbre sue: et i nocte inq̄rat deū: sic scriptū ē: In die tribulatōis mee deū exq̄sui manib⁹ meis nocte corā eo et nō sum decept⁹. Quā dicit diē tribulati- onis: nisi quā dicit et noctē? Abnib⁹ meis nocte corā eo. Adbuc i nocte sumus: et ad p̄phetie lucernā vigilam⁹: Aliquid p̄mis- sum est: quod adhuc expectatur. Sed quid ait apostolus p̄petrus: H̄abemus certio- rem p̄pheticū sermonē cui bñ facit inten-

Psalms

dētes tanq̄ lucerne lucēti in obscuro loco:
donec dies luceat: et lucifer oriāt i cordi
bus vestris. Ip̄e dies p̄mūlū nostrū ibi ē:
M̄ane exaudies vocē meāz: mane astabo
tibi et p̄teplabor. Ergo opare q̄uis i nocte
manib⁹ tuis: id est bonis opibus inquire
dēū anteq̄ veniat dies ille q̄ te letificet: ne
veniat q̄ te mēstificet. Gl̄de em̄ q̄ securus
operis: q̄ nō desereris ab illo quē queris.
M̄anib⁹ meis inq̄t dēū exquisui nocte co
rā eo: Et pater tuus q̄ videt i occulto red
dat tibi: ideo corā eo. Int⁹ habeas miseri
cordiā: caritatez: ne aliqd facias q̄si studio
placendi h̄omib⁹. M̄anib⁹ meis opibus
meis: in ymbra: in hac vita: vbi ipse videt:
nō vbi placere homib⁹ studeo. Et qd seq̄t:
Et nō sum decept⁹. Homo vanitati siliſ fa
ctus est: dies ill⁹ tanq̄ ymbra p̄tereunt: et
tū innouisti ei: et qd estimas eum: Dñe
inclinā celos tuos et descēde: tange
mōtes et sumigabunt. Corusca
coruscationē et disp̄ges eos: emit
te sagittas tuas et conturbabis eos.
Emitte manū tuā ex alto et exi
me me: et erue me de aq̄s multis.
Corpus christi h̄sūlis Dauid grā plen⁹ de
deo p̄sumens: pugnās in hoc seculo: inuo
cat adiutorū dei: Inclina celos tuos et descē
de. Qui sunt celi inclinati: Ap̄li humiliati.
Isti em̄ celi enarrāt gloriā dei. Et de his ce
lis enarrāt⁹ gloriā dei mox dī: Nō sūt lo
quele necq̄ sermones quoꝝ nō audianſ vo
ces eoz. In omnē terrā extuit son⁹ eoz: et i
fines orbis fre vba eoz. Lū. n. isti celi emit
terēt voces suas p̄ oēs terras: et facerēt mi
rabilia: coruscante de illis: et intonātē dñio
miraculis et p̄ceptis: putati sunt dñi descen
disse de celo ad homines. Nā quidā de gen
tib⁹ h̄ putātes eis etiā sacrificare voluerūt.
Tūc illi vidētes sibi deferrī indebitū bono
rē: expauescētes: et detestātes: et eos qui sic
errabant corrigeātes: vt ostēderēt eis motū
animi sui: cōsciderūt vestimenta sua et dixe
rūt: Quid h̄ facitis: Homines et nos sumus
passibiles sicut et vos. Et ceperunt sub his
vbiſ cōmēdare excellentiā dñi nostri Iesu
christi: h̄uillantes se vt cōmēdaret deus: q̄
inclinati erāt celi vt descēderet de. Inclina
ḡ celos tuos et descēde: sc̄m ē: Tāge mō
tes et sumigabūt: M̄ōtes supbos: elatiōes
frenas: tumidas grāditates: tāge inq̄t: tan
ge istos mōtes: de grā tua da istis mōtib⁹.
sumigabūt: q̄r fatebunt p̄ctā sua. Sum⁹ cō
sistentiū p̄ctōz: extorq̄bat et lachrymas h̄ui

CXLIII.

liatoꝝ supboꝝ. Tāge mōtes et sumigabūt:
q̄diu nō tacti magni sibi vident̄. Bicturi
sūt: tu magn⁹ dñie: dictū sūt: et mōtes: Tu
sol⁹ altissim⁹ i omnē terrā. Sz sūt quidā cō
spirātes cōueniētes i vnu aduersus dñm et
aduersus christū ei⁹: cōuenēt̄: cōspiraue
runt: corusca coruscationē: et disp̄ges eos.
Lrebresce miraclis tuis: et solueſ p̄spiratio
eoz. Corusca coruscationē: et disp̄ges eos:
Jā miraculis territi nō audebūt aliqd h̄ te:
et i ip̄is miraculis expauescētes besitabūt.
Quis ē iste q̄ tāta pōt: Quis ē iste q̄ sic ex
altaſ cui⁹ nomē tātu valet: Lū dicit: quis
est iste: credituri sūt: coruscasti miraculis et
disp̄sisti malā cōſenſiōne eoz. Emitte sagit
tas tuas et cōturbabis eos. Sagitte potēt
acute: p̄cepta tua: dicta tua feriat cor eosu.
Emitte sagittas tuas et conturbabis eos.
Vulnerenſ male sani: vt sanenſ b̄si vulne
rari: Et dicat iā in ecclesia: et i corpe christi
cōſtituti: dicat cū ecclia: q̄m vulnerata ca
ritate ego sum. Emitte sagittas tuas et cō
turbabis eos: Emitte manū tuam ex alto.
Quid postea: Quid in fine: Quō inquit
corp⁹ chr̄sti celesti adiutorio: Glenic enī
ip̄e dñs i voce archangeli: et i tuba dei de
scēdet de celo: ipse saluator corporis manus
dei. Emitte manū tuā ex alto et exime me: et
erue me de aq̄s multis. Quid ē de aq̄s
multis: Be p̄plis mltis. Quib⁹ p̄plis: Ali
migenis: infidelib⁹: siue foris oppugnātib⁹:
siue int⁹ insidiātib⁹. Exime me de aq̄s mul
tis: In quib⁹ me exercebas: in quib⁹ me ad
exuendū a sordib⁹ voluebas. Exime me de
aq̄s multil. Hec ē illa aq̄ h̄dictōnis. Exime
me inq̄t et erue me de aq̄s mltis. Audiam⁹
iā de istis aq̄s multil a qb⁹ eruet de⁹ corpus
christi sui: a quib⁹ eruet de⁹ h̄sūlitatē dauid.
Quid ē de aq̄s multis: Quid dixisti ne aq̄
alif intelligant: Quid dixisti aq̄s multas:
Quid dixi audi. De manu filior̄ alie
norū. Audite fr̄es inter q̄s sim⁹: inf̄ quos
viuam⁹: a qb⁹ erui desiderem⁹. Quor
os locutū ē vanitatē: Hodie vos oēs
si nō ad hec diwina spectacula vbi dei con
gregati eset̄: et eis hac hora pmixti viuere
tis: quātas vanitates audiretis: Quor̄ os
locutum est vanitatē: Quādo deniq̄ lo
quētes illi vanitatē: audirēt vos loqui ve
ritatem: Quor̄ os locutū est vanitatē. Et
dexterā eoruꝝ dexterā iniquitatē.
Quid tu inter eos: cum vase pastorali ba
bente quinq̄ lapides: Bic mibi aliter ean
dem legem quam significasti quinq̄ lapidē

Psalms

vibus: significa et aliter. Deus can-
ticum nouū cantabo tibi: Canticum
nouū gratia est: canticū nouū homis nouī
est: canticū nouū testamenti nouī est. Ca-
tabo tibi inquit canticū nouū. Sed ne pu-
tes gratiā a lege discedere cū magis p gra-
tiam lex impleat. In psalterio decem
chordarū psallā tibi. In psalterio de-
cem chordarū: in lege decē preceptorū: ibi
tibi psallaz: ibi tibi gaudeā: ibi tibi cantem
canticū nouū: q̄ plenitudo legis caritas ē.
Leterū qui non habent caritatem portare
psalterū possunt: cantare nō possunt. Ego
itaq; inquit inter aquas cōtradictiōis can-
tabo tibi canticū nouū: et nunq; strepitu
suo facient aque cōtradictiōis vt obmute-
scat psalterū mesū. In psalterio decē chor-
darū psallam tibi. Qui das salutem
regibus: Iam sumātib⁹ montib⁹. Qui
redemisti.
Alia lfa.
t tuū.
redemit David seruū suū. Agno-
scitis David: estote David. Und redemit
david seruū suū: Un redemit christū: Un
redemit corp⁹ christi: De gladio ma-
ligno terue me: De gladio non sufficit:
addit maligno. Proculdubio ē gladi⁹ be-
nignus. Quis est gladi⁹ malign⁹? De quo
dñs dicit: Nō veni pacem mittere in terrā:
sed gladiū. Separatus enim erat fideles ab
infidelibus: filios a parentibus: et ceteras ne-
cessitates direptur⁹: gladio putredinē absī-
denti: mēbra aut christi sananti. Est ḡ beni-
gnus gladius his acutus: vt roq; acumine
potens veteris et noui testamēti narratiōe
ptitorū et pmissiōe futuroq;. Est ergo iste
gladius benign⁹: ille autē malign⁹ est quo
illi loquuntur vanitatē: q̄ benignus est quo
deus loquit veritatē. Ergo a gladio mali-
gno erue me. Filii quippe hoīm dentes eo-
rū arma et sagitte: et lingua eoz gladi⁹ acu-
tus. Ab h gladio maligno erue me. Quem
dixit mō gladiū: ipas supi⁹ dixit: aq; mul-
tas. Erue me de aquis multis. Quas dixi
aquis multis: ipm dico gladiū malignū.
Benig de aquis multis cū dixisset: secu-
tus ē: de manu filiorū alienorū quoq; os locu-
tum est vanitatē. Et vt noueris ipos dici:
cum et hic dixisset de gladio maligno erue
me: secur⁹ est. Et exime me de ma-
nu filiorū alienorū: quoru os locu-
tum est vanitatē. Similif sicut ibi et qd
sequit. Dextera eoru dextera iniq-
tatis. Hoc et sup posuerat qñ eos dicerat
aq; multas. Tu. n. ne aq; multas bonas pu-
tares: erposuit eas i gladio maligno. Huc

CxLIII.

g exponat qd̄ dixit: **Quoꝝ os locutū ē va-**
nitatē: t̄ textā eoꝝ dextera iniqtatis. **Quoꝝ**
vanitatē locutū est os eorū: Et quomō dextera
eorum dextera iniqtatis. **Quoru**
fili⁹ t̄ ipoꝝ velut nouelle constabili-
tē; in iuuentute sua. Felicitatem ipsoꝝ
vult enumerare. Attēdite fili⁹ lucis: fili⁹ pa-
cis: attendite fili⁹ ecclesie mēbra christi: at-
tēdite quos dicat alienigenas: quos dicat
filios alienos: quos dicat aquas contradictionis:
quos dicat gladii malignū. Attē-
dite obsecro: q̄a inf̄ istos p̄clitamini: inter
hoꝝ linguaſ aduersus carnis v̄e desideria
dimicatis. Inter hoꝝ linguaſ positas i ma-
nu diaboli: de quib⁹ pugnat: colluctatiōeꝝ
babetis: nō aduersus carnē t̄ sanguinē: sed
aduersus p̄ncipes: t̄ pt̄ates: t̄ rectores mū-
di tenebrarū barū: hoc ē iniquiſi. Attēdite
vt discernatis vos: attēdite ne putetis ve-
rā felicitatē esse quā sibi optāt boniſ: aut
infirmi: aut maligni. Ecce frēs certe filios
alienos dixit: certe aquas mīſtas: certe gla-
diū malignū. Vide te vanitatē quā loquūt̄
t̄ cauete ne talia loq̄mini: cauete ne talia lo-
quētes imitemini quoꝝ os locutū ē vanita-
tem: t̄ dextera eoꝝ dextera iniqtatis. Quā
vanitatē locutū ē os k̄eoꝝ: Et q̄ dextera eoꝝ
iniqtatis ē dextera: Audi quoꝝ. Filii eorū
velut nouelle constabiliſt a iuuentute sua.
Filie eorū composite: t̄ ornate ſi-
cuit ſilitudo tēpli. Cellaria eorū
plena: eructantia ex hoc in hoc:
Oues eoꝝ ſecūde multiplicatēs
in egressib⁹ ſuis: boues eoꝝ craſſe.
Nō eſtruina ſepis: nec exiſ nec
clamor in plateis. Ergo nō ē felicitas:
Interrogo filios regni celoꝝ: interrogo p-
geniē resurrectiōis i eternū: interrogo eo-
p⁹ chriſti: mēbra chriſti: tēpli dei: Ergo nō
ē iſta felicitas h̄ic filios ſicolumes: ſilias or-
natas: plena cellaria: abſidātā pecoꝝ: nul-
lā ruinā: nō dico pietis: ſed nec ſepis: nullū
tumultū: t̄ clamore in plateis: ſi quietē: pa-
cē: abſidātā: copiā reꝝ i domib⁹: i ciuitati
b⁹: Ergo nō ē iſta felicitas? Aut debeat ea
iuſti defuge: Aut nō iuuenis domiſ iuſti abu-
dantē reb⁹ his oib⁹ plenā iſta felicitate: Nō
erat dom⁹ abrae abſidā ſauo: argēto: fili⁹
familia pecorib⁹: Nōne Jacob ſanc⁹ pri-
archa fugiēs a ſacie Esau fratrl ſui i meso-
potamiā ſuīēs ditat̄ egressius ē: t̄ egit ḡras
dio deo ſuo: q̄a in virga ſua trāſiſt fluuiſi:
t̄ regressus eſt cum tanta abundantia pe-
corum ator filiorum: Quid dicimus: Non

CXLIII.

¶ Psalmus

¶ ista felicitas: Sit licet: sed sinistra. Quid est sinistra: Léporalis: mortalis: corporalis. Nolo illá iam diffugias: sed neq; dextera mihi putes. Non em̄ isti ideo maligni: ideo vani: qd̄ his abundant: sed quia id qd̄ sinistrū esse debuit in dextera ponebant. Ideo et dextera eorū dextera iniquitatis: ideo os eorū locutū est vanitatē: qd̄ hoc in dextera posuerunt: qd̄ in sinistra habere debuerūt. Quid em̄ i dextera ponere debuerūt: Beū eternitatē: annos dei nō deficiēt: de quibus dicit: Et anni tui nō deficiēt. Ibi dextera: ibi esse debet desideriū nostrū. Sinistra viamur ad tempus: dexterā desideremus in eternū. Biuitie si affluant: ne apponatis cor. Si em̄ diuitijs fluentib; cor apposueritis: qd̄ sinistrū est dexterū facietis. Corrigite vos: agnoscite sapientiā amplectentē vos: cui dictū est: Sinistra eius sub capite meo: et dextera ei cōpleteſt me. Glidete amatoria sancta cantica: videte cantica canticoz nuptiarū celestīū christi et ecclie. Quid dicit sponsa de spōlo: Sinistra ei sub capite meo: et dextera eius amplectet me. Sinistra sub capite: dextera sup caput. Amplectentis em̄ desup brachii sup caput: sinistra aut̄ subter caput. Sinistra inquit eius sub capite meo. Non em̄ me deseret: et in tē poralib; necessarijs: sed tñ iha sinistra sub capite erit. Nō capitū pponet: sed sub capite erit: vt dextera eius cōpleteſt me: pollens vitā eternā. Ita em̄ sinistra sub capite si dextera sup caput: implet̄ quod ad Timotheū scriptū ē: Promissionē habens vite p̄sentis et future. Promissionē inqt habens vite p̄sentis et future. Quid in p̄sentis: Sinistra sub capite. Quid in futuro: Dextera ei cōpleteſt me. Lépori necessaria qritis: Querite primum regnum dei: id est dexterā: et hec omnia apponent vobis. Ha bebitis hic inqt diuitias et gloriā: et in futuro seculo vitā eternā: et i sinistra p̄tinebo infirmitatē vestram: et dextera coronabo p̄fectionē vestrā. Un forte apli relinquētes oia sua: aut paupib; qd̄ habebāt distribuētes sine diuitijs in hoc seculo remanserūt: Et vbi ē illa pmissio sinistre: Accipiet i hoc seculo septies tm̄: Multiplicationē promisit. Et reuera quid desit homi dei: Si quis forte infidelis est: vnam domū: aut paucas habet: fidelis homis tol' mūndus diuitiarū est. Glide sinistrā eius plenā sub capite: accipiet in hoc seculo septies tm̄. Glide dextera cōlectentē: et i futuro seculo vitā eternā.

CXLIII.

nam. Merito et alio loco de iha sapiētia dic: In dextera ei anni vite: et i sinistra ei diuitie et honor. Unde ḡ isti vaniloq: Quare vanitatē locutū ē os eoy: Quia dextera eoy dextera iniquitatis. Nō ḡ eos arguo: qd̄ filij eorum velut nouelle cōstabilitate a iuuentute sua: nec qd̄ filie eorū ornatae: sicut similitudo templi: nec quia cetera abundāta et par terrena aderat eis. Sed quare arguo: **B**eatū dixerunt populuſ cui hec sunt: O loquētes homines vanitatē: beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Perdiderunt verā dexterā maligni queriſi: beneficia dei vniuersi se vestierūt. O maligni: o vaniloqui: o filij alieni: beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Qd̄ ad sinistrā erat: ad dexterā posuerūt: Beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Quid tu Baudī: Quid tu corp⁹ christi: Quid vos membra christi: Quid vos nō filij alieni: sed dei: Qm̄ vaniloqui filij alieni: beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Glos qd̄ dicitis: **B**eatūs popul⁹ cui⁹ domin⁹ deus ipius. Habete ergo sinistrā: sed in sinistra desiderate dexterā: vt ponam̄ ad dexterā. Ad sinistrā em̄ haberūt sinistrā: apud quos esuriuit: et dederūt ei māducare: sitiuit potū dederunt: hospes fuit suscepérūt: nud⁹ fuit vestierūt: Hoc totum de sinistra abstulerūt: et ad dexterā opa trāstulerūt: vt ad dexterā ponerent. Gliderunt ergo vaniloqui filij alieni: beatū populuſ cui hec sunt: vos dicite nobiscū: beatūs popul⁹ cui⁹ deus ipius.

Explicit Tractatus de ps. CXLIII.

Incipit Tractatus de ps. CXLIII.

Prefatio.

Laudare vobiscū dominū desideravim⁹. Et qm̄ b̄ pcedere dignat⁹ est: vt laus quā illi dicim⁹: haleat odi nē suū: ne forte aliq excessia quē laudat offendat. M̄elius iter laudis i scripture dei qrim⁹: ne ab ipa via: nec i dexterā: nec i sinistrā digrediamur. Gldeo em̄ dicē caritati vre: vt bñ ab hoie laudem⁹ de⁹: qd̄ laudauit seip̄ de⁹. Et qd̄ dignat⁹ ē laudare se: iō iuenit bō quēadmodū laudet eū. Neq; eni b̄ pōt dici deo qd̄ dictū ē bonū. Nō te laudet ostiū. Ut. n. se bō laudet: arrogātia ē. Ut de⁹ se laudet: misericordia ē. Prodest amare quē laudam⁹. Bonū amādo: nos meliores efficiam⁹. Itaq; qm̄ hoc nobis pdesse nouit vt amemus eum: laudando se amabilem se facit: et in eo nobis cōsultū: quia se amabilem facit. Exhortat ergo cor nostrum